

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 44

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare SâmbătăSâmbătă,
4 Noemv. 1939

Suferind ocară

de Petru Truța

În toate timpurile, creștinii au suferit din partea lumii batjocură și blamă. Un nume dat cui-va în bătaie de joc, poate pricinui multă suferință. „Pentru întâia dată, ucenicilor li s'a dat numele de creștini în Antiohia”. Și acest nume li s'a dat ca să-și bată joc de ei. Dar ei au purtat cu răbdare acest nume și azi lumea este mândră ca să-l poarte.

A suferi ocară aduce beneficii sufletești și răsplată frumoasă.

1. Aduce fericire. Luca 6:22.

„Ferice de voi, când oamenii vă vor ocări”. Isus ne promite durere, dacă vom fi supuși Impărăției Lui. Dar noi totuși suntem îndemnați să ne bucurăm, să fim fericiți. Unii vor să scape de durere. Isus ne spune: Vieța va aduce durere. Lăsați că cântăm în ciuda durerilor.

Un misionar din India ne povestește de un vultur de munte. O furtună mare l-a prins pe când sbura departe de cuib. Se părea că va fi dus de vânt și zdrobit de stâncile munților. Dar vulturul și-a îndreptat aripele în așa fel, încât vântul l-a trimes sus, sus, deasupra furtunii. Acest rege al păsărilor nu s'a luptat cu furtuna, era degeaba. Nici n'a încercat să fugă de ea. El a întrebuițat furtuna, a profitat de ea ca să se ridice mai sus.

Creștinii pot fi fericiți în furtunile vieții. Să ne bucurăm, când alții ne ocărăsc. Să ne rugăm ca să o putem primi râzând. Aceasta ne va aduce mai aproape de Hristos și va arăta lumii bucuria vieții creștine. Să fim victorioși prin Hristos.

Se spune, că exista mai de mult obiceiul de a întinde între turnurile unui castel sârme pentru a face o harfă puternică. Când vre-

mea era frumoasă, nu cânta, nu se auzea muzica, dar, când bătea vântul când era furtună, venea dela harfă muzică frumoasă. Harfa a întrebuițat furtuna să facă melodii.

Isus a folosit ura oamenilor pentru a salva omenirea. El a schimbat moartea în înviere. Același Isus poate să ne ajute pe noi, ca să folosim suferințele noastre pentru gloria Lui. Ca și El, va trebui să ne lepădăm de noi înșine. Această lepădare ne va face mai puțin simțitori, când oamenii ne vor batjocori. Să ne lepădăm pe noi înșine la cruce. Acel care s'a gândit la alții pe când suferea pe Calvar, poate să ne facă pe noi fericiți în suferință.

2. Cere răbdare.

Creștinii din timpul lui Pavel au suferit în fel și chipuri. Afară de suferința trupului, durere grozavă, ei au mai suferit rușinea și batjocura oamenilor. Ei au devenit o privesc — puși legați în piață, unde trecea mulțimea și le arunca fel de fel de cuvinte de batjocură.

„Toți vrăjmașii mei șoptesc între ei împotriva mea”.

„Parcă mi se sfărâmă oasele cu sabia, când mă batjocoresc vrăjmașii mei”.

Cum trebuia creștinii să înfruntă ocară? Cu răbdare. „Căci aveți nevoie de răbdare”. Acești creștini au suferit prea mult pentru cauza lui Hristos ca să întorcă acum, fiindcă li se cere să sufere și mai mult. Dumnezeu, care i-a ajutat în trecut, nu-i va părăsi acum; E este Același, — Același în înțelepciune, în putere, în credincioșie, în bunătate. Reamintirea scăpării din trecut, ne întărește în lupta noastră prezentă și de viitor.

Lupta spirituală nu s'a sfârșit, — deci avem nevoie de răbdare. Noi mai avem dușmani de întinpinat. Vom mai pierde averile noastre, vom mai suferi mahnire, vom mai întâlni desamăgire, — avem nevoie de răbdare. Vom mai suferi ocară oamenilor. „Aveți nevoie de răbdare”.

„Încă puțină, foarte puțină vreme”, — și Domnul ne va scăpa.

Răbdarea este necesară pentru o viață desăvârșită în Hristos Iacob 1:3—4. „Știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdarea, dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșită lucrarea, pentruca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă”.

„Fiți îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie”.

Răbdarea creștină nu înseamnă supunere față de soarte printr'o nepăsare, nici nu înseamnă voință încăpățanată; ci răbdarea adevărată este a stăpâni dorința noastră de a pedepsi dușmanii, sau a aranja lucrurile mai repede, a aștepta cu sufletul calm și liniștit, știind că Dumnezeu va răsplăti.

Deci, dacă noi suferim ocară oamenilor, să nu-i vorbim de rău să nu le purtăm ură, să nu întoarcem rău cu rău, ci să avem răbdare față de ei. Să fim liniștiți în inimile noastre. Această liniște poate să vină numai dela ore noastre secrete de rugăciune. Răbdarea vine dela Domnul. Să ne ducem la El, când suferim ocară.

3. Ne face părtași cu Hristos. Evrei 13:12—13.

„De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său,
(Continuare în pag 4 a

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 44 Sâmbătă 4 Noemv. 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul.

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

În străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Căpăt N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Farul Creștin e întreținut numai din abonamente. Alt izvor de sprijin nu are.

De aceea apelăm mereu la ajutorul Dv., iubii cititori, la facerea abonamentelor. Atâta vreme cât avem abonați destui, putem scoate revista în condiții bune și regulate. Până acum Dumnezeu a fost cu noi și ne-a dat progres. El să ne fie ajutor și de acum înainte, cu El vom birui.

De acum încep nouile reabonări. Vă rugăm din nou să scrieți adresa Dv. exactă și citeați.

Vă rugăm să ne scrieți și **POȘTA ULTIMĂ** și **JUDEȚUL** în care se află comuna Dv., precum și, dacă e nevoie, numărul casei. Astfel veți putea primi foile noastre la timp și regulat.

Lumea merge spre eliberarea ei. Harul nu e un cuvânt zadarnic, Duhul este un adevăr, Dumnezeu o prezență și crucea o putere.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

Keckés

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

O FETIȚĂ CAPTIVĂ

1. Această fetiță n'a uitat religia ei

când a plecat de acasă. Cu toate că a fost într-o țară străină, ea totuși se gândea la Dumnezeu părinților ei și la profetul lui. Când băieții și fetele noastre pleacă din satele lor, cât de important este ca ei să se intereseze de biserica din orașul în care se află pentru studiu sau pentru lucru. Oriunde ne ducem, să luăm religia noastră cu noi!

Ca Iosif în Egipt, ca Daniel în Babilonia, ca această fetiță eвреică!

Această fetiță a avut motive de ce să-și lase religia. Sigur că stăpânii ei au fost de o altă religie și le ar fi plăcut ca servitoarea în casa lor să primească religia lor. Dar ea a ascultat vocea conștiinței și a ținut la Dumnezeu ei. Ce curaj frumos! Ce lecție frumoasă pentru toți acei care sunt în serviciul altora, ca servitori, ca slugi, ca ucenici, ca bucătăreasă, ca șofer! Să nu ne temem că vom pierde locul nostru! Să nu sacrificăm principiul nostru creștin pentru poziția noastră! Să nu sacrificăm aprobarea lui Dumnezeu pentru aprobarea omului. Noi trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni. Să avem încredere în Dumnezeu pentru toate urmările. Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.

2. Această fetiță n'a întors rău pentru rău.

Ea a fost smulsă dela părinții ei și din țara ei natală de mâinile crude ale soldaților sirieni. Poate tatăl ei a căzut de sabia lor. Totuși nu găsim în ea un spirit de răzbunare sau supărare. În loc de a se bucura că stăpânul ei suferă, ea are milă de el. Ea dorește să-l vadă vindecată de boala lui teribilă. Este spiritul lui Hristos în a ne iubi dușmanii. În zilele acestea să nu lăsăm ura sau măcar rea voință să intre în inimile noastre. Orice s'ar întâmpla să nu avem niciun dușman în inima noastră! Chiar dacă vom fi maltratați de un dușman, să-l iubim și să-i facem bine! O misionară americană a fost martoră la uciderea fiilor ei, de bandiții din China. Ea i-a îngropat și s'a dus în locurile de unde au venit bandiții ca să le predice Evanghelia, — cu un minunat spirit de iertare!

3. Această fetiță era tânără,

totuși a putut deveni o binecuvântare prin binele făcut.

Ea nu și-a zis: „Eu sunt prea mică, nu pot face nimic”. Ea n'a așteptat să-i vină o ocazie mare. Ea a făcut ceea ce i-a venit în cale. Ea a văzut că poate să facă un lucru frumos, și l-a făcut; a prins ocazia. Ea a spus stăpânei sale: „O, dacă domnul meu ar fi la proorocul acela din Samaria! Proorocul l-ar vindeca de lepră”. Atât. Ea simplaminte a spus unde se poate găsi vindecarea. Fiecare poate să facă aceasta. Fiecare poate să spună: „O, dacă domnul meu sau doamna mea, sau prietenul meu sau prietena mea ar fi la Isus — El ar înțelege, El ar vindeca”.

4. Secretul credincioșiei

și serviciului acestei fete a fost credința ei tare și copilărească.

Ea a fost credincioasă lui Dumnezeu, fiindcă a crezut în El. Ea a avut credința că Dumnezeu va avea grijă de ea când ea îl servește cu credincioșie. Ea n'a avut altceva decât dorințe bune și sfat potrivit să le dea stăpânilor ei. Ea n'a avut putere, dar a cunoscut pe unul care are putere.

Ea a avut credință în Dumnezeu. Ea a știut că Dumnezeu lucrează prin servul Său, Elisei, deci el va putea vindeca. Ne lipsește credința dacă vrem să fim de folos altora. Noi spunem că credem, dar aceasta nu este de ajuns. Trebuie să facem prin această credință multe lucruri mari și folositoare.

E. TRUȚA.

Omul își dăruie singur puterile lui de a rezista păcatului, atunci când ține morțiș la o slăbiciune a sa.

Păcatul lui Cain n'a fost numai uciderea lui Abel ci și invidia care l-a dus la această groaznică faptă și necredința lui care a născut invidia.

Războiul prin mijloacele sale arată cît de mică disprețului uman. Nu are alt scop decât să sature groază și să tulbure sufletul înainte de a ucide trupul.

Comandați

**BIBLIA și TESTAMENTE
și CÂNTĂRILE SIONULUI**

Ecoul vremii

de L. L. Sezonov

Institutul Biblic „Moody”

A fost înființat de evanghelistul cu renume mondial, D. L. Moody, în anul 1886. Acest institut este așezat într-un cartier important al orașului Chicago din America. Acest Institut Biblic are 31 de clădiri de diferite mărimi și forme și un „sgârie-nori” cu 12 etaje. În acest „sgârie-nori” există și o stație de radio prin care se predică, se cântă și se citește Evanghelia Domnului Isus Hristos în fiecare zi și noapte. Stația de radio e proprietatea Institutului „Moody” și se întrebuințează numai cu scop pur misionar și religios. Bugetul anual a Institutului „Moody” din Chicago este peste 400.000 dolari sau vreo 80.000.000 lei. Această sumă fantastică se strânge din **daruri de bunăvoie** a creștinilor din lume. (Frații L. L. Sezonov, D. Pascu și I. Cocuț au predicat la această stație de radio).

Baptiștii din Chicago

În orașul Chicago din America, împreună cu suburbiile sale, sunt 91 de biserici baptiste cu 32.000 de membri. Aceste biserici sunt organizate laolaltă și din când în când întruniri și conferințe împreună. În zilele de 8—9 Mai 1939, baptiștii din Chicago au ținut o conferință în care s'a discutat foarte pe larg subiectul: „**Biserica în oraș**”.

Preoții budiști în jurul lumii

Se anunță că un grup de preoți budiști din Ceylon se pregătesc să pornească într-o călătorie misionară în jurul pământului care va dura aproape trei ani de zile. În America și Europa ei vor face cercetări mai de aproape pentru a vedea ce posibilități misionare oferă aceste două continente pentru propaganda budistă.

Un oraș cu o mie de biserici

Filadelfia, America, se consideră ca unul din cele mai mari orașe protestante. În acest oraș se găsesc peste 1000 de biserici protestante cu peste 500.000 de membri.

Jubileul baptist

Bisericile baptiste, din Providence și Newport, America, au sărbătorit, în 18 Decembrie 1938, jubileul de 300 de ani.

Ambasador japonez baptist

Ambasadorul japonez trimis în America, D. Kensuki Horinouchi, care a sosit la Washington, în Decembrie 1938, e de credință baptistă. Ambasadorul și soția lui sunt membri activi ai bisericii baptiste din Tokio, Japonia. În data ce au sosit în capitala Americii, și-au prezentat biletele de membru la biserica baptistă din Washington.

Roadele alcoolului

În America se nasc în fiecare an 3.600.000 de copii din părinți beți. Din aceștia o jumătate de milion sunt născuți idiști, iar trei sute de mii sunt născuți surzi, muți sau orbi. Iată unde duce beția!

Betiv-o-metru

Într-o noapte din Decembrie 1938, în ținutul Nassau County, America, au fost oprite peste 100 de automobile de către poliție. Toți șoferii au fost invitați să sufle într-un aparat sau mașină de curând inventată. Această nouă invenție a fost numită „Betiv-o-metru”. Scopul și funcția mașinii era să descopere dacă șoferii au băut alcool sau nu, adică dacă sunt beți sau nu. Aerul din plămânilor lor, suflat în acest aparat, trecea prin mai multe combinații chimice care astfel descopereau existența alcoolului în aerul din plămâni.

Din cei 100 de șoferi, în urma acestei încercări, a fost dat pe fata că 58 din ei au băut alcool și 35 au fost beți de-a-binelea, primejduind astfel viața călătorilor.

„Luminătorul”

Este titlul revistei fraților baptiști români din America. Anare lunar și costă 1 jum. de dolar. Revista apare sub direcțiunea și conducerea fraților: V. Prodan, redactor responsabil; L. Talneș administrator; Iosif Mitziga, casier. Revista apare în 16 pagini mari și e scrisă toată în limba română.

Baptiștii români la radio

În fiecare Duminică dimineata, prima biserică baptistă română din Gary, America, organizează un program românesc la radio. E

un program religios și de mare inspirație. Predicile, cântările, citirea Scripturii, rugăciunile și anunțurile, toate se fac în limba română. Fiecare program de radio e ascultat cu mare interes și bucurie de românii din America. Programul e aranjat și condus de predicatorul baptist român din Gary, Rev. A. S. Lucaciu.

O statistică interesantă!

Biserica luterană din Brooklyn, New-York, a publicat un raport foarte interesant din punct de vedere bisericesc. Raportul spune că această biserică are un număr de 3.902 de membri botezați, 2.536 de membri confirmați, 801 de membri, comunicanți și numai 1.250 de membri... dăruitori. N'ar strica de loc, ca fiecare predicator baptist să facă o astfel de statistică, să vadă câți din numărul total al membrilor bisericii ajută și jertfesc pentru lucrul lui Dumnezeu pe pământ.

Un oraș cu treizeci mii de baptiști

Orașul Oklahoma, America, are în prezent peste 40 de biserici baptiste cu aproape 30.000 de membri botezați. Prima biserică baptistă are vreo 8.000 de membri și este una din cele mai mari biserici baptiste din America.

Dela Seminarul Teologic Baptist din București

Aducem la cunoștință următoarele, tuturor studenților și studențelor care doresc că urmeze cursurile acestui Seminar:

1. Cu ajutorul lui Dumnezeu, noi dorim să începem cursurile la data de 20 Noemvrie a. c. Toți studenții sunt invitați să fie prezenți pe data de 17 sau 18 Noemvrie. La 19 Noemvrie — Duminică — va fi programul festiv de deschiderea anului școlar, la care va trebui să ia parte cu toții.

2. Nimeni nu va pleca spre Seminar înainte ca să fie încunoștințat printr-o scrisoare personală din partea Secretariatului Școlii. Scrisorile vor pleca de aici pe la 10 Noemvrie. În această scrisoare se vor comunica studenților toate detaliile pe care le mai credem necesare.

DIRECȚIUNEA.

BUCURIA DEPLINĂ

Tr. de M. Pascu

„In ziua aceea nu Mă veți mai întreba de nimic”. Ioan 16:23.

Una dintre cele mai grele sarcini ale inimii omenestești o formează întrebările înfrigorate în fața greutăților, a suferinței, a nepepsirii celor răi, tăcerea lui Dumnezeu, întrebări care se nasc una după alta, nerăspunse, nerezolvate și care totuși ating cele mai însemnate interese ale noastre, soarta sufletului nostru aici și dincolo.

Isus a înțeles cât de adâncă e această sarcină și, ca să stampeze sufletele ucenicilor Săi, El răspunde într-o zi la întrebările lor îndoielnice: „Tot așa și voi, acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura și nimeni nu vă va răpi bucuria voastră. **In ziua aceea nu Mă veți mai întreba de nimic**”.

Isus le spune trei adevăruri. Primul e:

Eu vă voi vedea iarăși

El promite ucenicilor Săi revenirea Lui apropiată și prezența Lui veșnică. Această prezență alungă îndoielile, nu pentru că pune capăt întunecului și neștiinței, ci pentru că ne dă ca Tovarăș pe acel care ne este stăpân. Dacă, cu toată dragostea, cu tot Calvarul, cu tot păcatul, Isus locuiește viu aproape de noi, nu este aceasta dovada că minciuna nu va trece înaintea adevărului, că silnicia va trebui într-o zi să dea loc dragostei și că moartea însăși nu are stânci atât de grele ca să îngroape un suflet divin, rob în întunec?

Ce însemnătate are trufia sau biruința de o zi a dușmanului, dacă Invingătorul merge alături de noi? Iată metoda Domnului Isus, de a smulge din inimile noastre acul întrebărilor încă nerezolvate. El ne spune: Iată aici mâna Mea, iată inima Mea, Eu sunt aici!

Al doilea adevăr pe care ni-l prezintă Domnul aici, iese din cel dintâi: Eu vă voi vedea iarăși, le-a spus El, adăugând:

Inima vi se va bucura.

Întrebările mărturisesc un suflet gol în care se încuibărește o negrăit de mare îndoială. Pentru a umple acest gol, Isus aduce mai

mult decât cuvinte: El aduce bucurie. Un om fericit nu mai pune întrebări. Isus în inima noastră, aceasta e sănătatea sufletului, nedespărțită de fericire. Când un pom e adânc înrădăcinat în pământ, ce-i pasă de iarnă ori de furtună; vieța se ridică în el, din adâncimi ca și bucuria. Astfel se bucură un suflet înrădăcinat în Hristos.

Evanghelia e cartea speranței pentru că ne arată pe Hristos pretutindeni la lucru și pretutindeni acasă la El. Iar aceluia care se tem de noaptea păcatului, El le spune: Acolo unde mergeți, sunt bogății pe care le veți găsi împreună cu Mine și nu vă va părea rău. În această Evanghelică a dragostei, care a învins lumea întreagă, sufletul omenesc și-a găsit primăvara spirituală, unde se răspândesc toate florile bucuriei.

Durerea poate ascunde câteodată privirile noastre, și să le ascundă un timp oarecare, această bucurie. Se poate că de multe ori noi deplângem vreo speranță pierdută, ca și călătorii spre Emaus. Dar într-o zi tristețea noastră ne va părea tot atât de zadarnică, ca și a lor. Tovarășul divin se va apropia de călătorii singurateci și totul se va explica în lumina tri-

umfului: „O, ...zăbavnici cu inima ...nu trebuia oare...?”

Copilăria se va sfârși

Urmarea textului nostru ne arată al treilea adevăr spus de Isus: Va veni timpul când ucenicii nu vor mai avea nevoie să întrebe căci copilăria lor se va sfârși. Ei vor deveni bărbați maturi. Până acum ei n'au putut cuprinde Adevărul decât puțin câte puțin. În cele mai mic greutăți ei au nevoie să vină la Învățătorul lor. Adevărul este apa limpede după care tot omul însetează și ucenicii se aseamănă cu acea femeie din Samaria, care trebuia să vină în fiecare zi, sub arșița arzătoare a soarelui, ca să-și reînnoiască provizia de apă de peste zi. Însă, când promisiunea lui Hristos se va împlini, atunci din inima lor însăși va izbucni izvorul viu. Ei nu vor mai trebui să meargă la fântână; ei vor avea în ei înșiși izvorul izbucnitor și nimeni nu le va răpi această bucurie”.

Când vei veni Doamne, în ziua în care sufletul nostru liniștit și tare în experiențele și vicia sa adânc înrădăcinată în Dumnezeuire, în bucuria siguranței și a luminii, te vom mai întreba oare?

SUFERIND OCARĂ

(Urmare din pag. I-a)

a pățimit dincolo de poartă. Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocară Lui”.

Iată o chemare la suferință. Să nu fim mulțumiți cu confortul nostru, cu siguranța noastră, cu părerea bună a oamenilor. Ci să ieșim afară și să suferim ocară Lui. Să ne temem de ocară — fiindcă și Isus a suferit-o.

„Norodul stătea acolo și privea. Fruntașii își băteau joc de Isus, și ziceau: Pe alții i-a mântuit, să se mântuiască pe Sine însuși, dacă este El Hristosul. Alesul lui Dumnezeu”. Ostașii deasemeni își băteau joc de El; se apropiau, îi dădeau oțet și ziceau: Dacă ești Tu Împăratul Iudeilor, mântuiește-Te pe Tine însuși”.

Unul din tâlharii răstigniți îl batjocurea și zicea: „Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-te pe Tine însuși, mântuiește-ne și pe noi”.

Batjocurit de toți, Isus a zis: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac”.

Conștient, nu numai de nevinovăția completă, ci și de cele mai curate și înalte motive, Isus Hristos se găsea nu numai lipsit de răsplată și apreciere, ci și neînțeles, rău tratat, condamnat pe baza unei învinovățiri false, la cea mai crudă și rușinoasă moarte, cunoscută de împrejurări. El ne arată cum să ne purtăm față de dușmani. El nu simte nicio ură față de ei.

În spiritul Lui, și noi vom putea suferi. El a fost excomunicat „din tabăra” celor aleși, din tabăra poporului Său. Să fim gata să urmăm pașii Mântuitorului nostru, în respingere și rușine. Oare dacă noi ne ducem cu El în batjocură, nu va urma o înviere a sufletelor noastre? O trezire a vieților noastre spirituale? Oare nu putem noi să așteptăm un nou Rusalii cu Duhul Sfânt, mai puternic în lumea noastră?

Alegeți azi!

Când Domnul a creat pe om și l-a așezat în grădina Eden, i-a dat o poruncă: să nu mănânce din pomul oprit. Dar femeia rămânând odată singură, fu ispitită de șarpe să mănânce. Femeia a spus aceasta omului și omul a fost de părere să primească îndemnul, și astfel păcătuiră, târind după ei omenirea întreagă.

Ce bine le-ar fi servit lor atunci un cineva care să le explice urmările acestui pas rău și apoi să le spună: Alegeți, ce vreți, să mâncați și să muriți sau să rămâneți în viață. Conștiința lor era trează și ea era glasul cel mai apropiat care le-a repetat porunca divină, dar ei au înecat acest glas și intrară în moarte.

Ce bine ar fi fost pe seama lui Cain, dacă ar fi cugetat înainte de a înfăptui crima! Dacă ar fi ales ce a fost bun în gândurile sale. Să scoată mărgăritarul dintre sgura nenumărată.

A alege e un cuvânt mare și un lucru greu, dar de ea atârna totuși viața și moartea noastră. Omul care-și dă seama de scopul vieții lui, nu va neglija această unealtă nobilă, alegerea. Lot s'a folosit de această unealtă în viață, dar ce deosebire e între alege și alege! Lot își ridică ochii și vede câmpia Iordanului, cetățile Sodoma și Gomora, farmecul acelor văi și își alege moartea, pieirea tuturor bunurilor lui. Dar iată o alegere adevărată: Abel, care și-a ales pe Dumnezeu. Enoh a ales pe Dumnezeu și a umblat cu Dumnezeu. Avraam a ascultat vocea tainică și a ales calea lui Dumnezeu.

Prietenul meu iubit, deschide-ți bine urechile și auzi că Avraam a avut o alegere bună și nu Lot! Ești tu unul dintre acei care și-au ales ascultarea de Dumnezeu? Alegerea lui Enoh și a lui Avraam a fost nemurirea. Au trăit pe vremea aceea mulți oameni, oameni mari, oameni cuminți, dar Avraam i-a întrecut pe toți prin alegerea sa. Au existat familii cu renume mare, care totuși au dispărut, fără urmă, dar familia lui Avraam trăiește, căci are alegerea fericită, pe Dumnezeu.

Avraam a dat orice i s'a cerut, numai să știe că va rămâne cu Dumnezeu. Dacă era nevoe, chiar pe fiul său îl dă numai să rămână în tovărășia lui Dumnezeu.

Avraam își prețuia alegerea și

aducea jertfe pe altarul ei. Când întâlnește pe Melhisedec care-l binecuvintează, Avraam îi dă zeciuială din tot ce are, și se minunat e că el nu sărăcește nici nu rătăcește de pe calea dreaptă. Lot n'a avut parte de asemenea prilejuri fericite. Cuvintele lui Iosua vreau să ne trezească la adevărata viață, prin alegerea noastră și vrea să ne atragă atenția asupra acestui cuvânt mare: alegeți.

În dosul acestor cuvinte îl vedem pe Iosua care a ales pentru el și casa lui pe Iehova, pe care vrea să-L servească. El n'a spus: Așa cum veți face cei mai mulți, sau cum va face lumea toată, așa voi face și eu. Nu, el se dă la o parte, el și casa lui, pentru ca să servească lui Dumnezeu. El se pune la îndemâna brațului divin ca să-L servească. Judecați, iubiți cetitori, dacă n'a ales acest om bine! Cât de fericit s'a simțit el în orice loc se găsea și în orice împrejurare, când știa că alegerea sa este Dumnezeu, acel Dumnezeu care e pretutindeni și de care nu poți scăpa nicidecum și nicăieri. „Dacă mă voi coborî în Iad, Doamne, ochii Tăi și acolo mă vād”.

Acest Iosua onrește pe câmpul cstaș înarmat și fără nicio frică îi cere legitimația. El era sigur de victorie oricând. Iar când l-au apucat bătrânețele, el e fericit căci știe că va merge la Creatorul său pe care l-a slujit o viață întreagă.

Omul care și-a ales pe Dumnezeu, dorește această alegere bună tuturor.

Nu e liniștit Iosua până nu face atenție pe frații săi despre această alegere. Le spune că ar fi bine să aleagă pe Dumnezeu. Le vorbește din toată inima, arătându-le cum pot fi plăcuți înaintea lui Dumnezeu, apoi încheie cu cuvintele minunate... „dar eu și casa mea, noi vom sluji Domnului”.

Frate, ți l-ai ales tu pe Domnul și casa ta servește pe Dumnezeu? Dacă da, atunci poți să fii bucurat, pentru că Creatorul e Tatăl tău și tu ești copilul Său. Tatăl tău și mama ta te pot părăsi, dar Părintele tău a trimis pe Fiul Său ca să-ți spună că El nu te va părăsi nicidecum. Vino și alege-l pe El. Nu sovăi să-L alegi ca pe un Cărmuitor în inima și în gospodăria ta. Nu-L alege ca să fie un lucru de prisos ci să fie Căpitanul și Sfe-

tnicul tău, Stăpânul și Prietenul tău. El te-a iubit mai înainte de a exista tu și ți-a trimis un Isbăvitor din robie. De ce stai nepăsător și nu te alături de șireagul acelor al căror Conducător este El? Cei ce l-au ales nu s'au căit nicidecum. Ia-L de Conducător în zilele tinereții tale. Cei trei tineri în Babilon, mai degrabă merg cu Dumnezeu în foc, decât pe pământ fără El. Norul de martori din epistola către Evrei mărturiseau că nu au aici cetate statornică, ci o doresc pe cea veșnică, pentru câștigarea căreia au trecut și prin moarte.

Iar dacă nu-L alegi pe El, să știi că te așteaptă pierderea. Va veni timpul când Isus se va reîntoarce pe norii cerului și va alege pe ai Săi. Atunci tu, cel ce nu l-ai ales pe El, nu vei putea să te ascunzi de privirea Lui osânditoare. Să fie El azi alegerea ta adevărată, și atunci mâine va fi bucuria ta adevărată.

DELA UNIUNE

Am anunțat la timp, că Onor. Minister al Cultelor și Artelor a binevoit să prelungească termenul de aplicare al prevederilor deciziei Nr. 31999—1939, și pentru a veni mai bine în ajutorul fraților, atunci când autoritățile locale n'ar ține seama de anunțul dat, dăm mai jos în copie adresa pe care a binevoit să ne-o trimită Onor. Minister al Cultelor și Artelor, cu privire la amânarea aplicării susnumitei decizii:

România

Ministerul Cultelor și Artelor
Direcțiunea Cultelor

Domnului Președinte al Uniunii
Comunităților Baptiste din România.

19. X. 1939.

Nr. 41582—939.

Domnule PREȘEDINTE,

La raportul Dvs. No. 362—939 binevoiti a cunoaște că Ministerul prelungește termenul prevăzut la art. 18 din decizia No. 31999—939, pentru trimiterea datelor relementare, acolo stipulate, până la 31 Decembrie 1939.

Vă rugăm să comunicați aceasta tuturor celor interesați.

Despre această prelungire am înștiințat telegrafic și Rezidentele Regale.

DIRECTOR,

(ss) Z. Păclisanu.

(ss) G. Georgescu Theologu.

Șeful Serviciului,

Din lumea largă

Știrea cea mai nouă care s'a primit este modificarea legii neutralității Statelor Unite. Încă de la începutul războiului, Statele Unite a pus în discuție legea absolutei sale neutralități. Unii dintre conducătorii ei au fost pentru ridicarea neutralității, iar alții, cei mai mulți au fost împotriva. Atunci un senator a propus ridicarea neutralității asupra armelor de războiu și a vânzării materialului de războiu, țărilor aliate Franța și Anglia. În decursul săptămânii trecute s'a pus la vot acest proiect și a fost votat de majoritatea membrilor Senatului. Dar, cu toate că de acum Anglia și Franța vor putea cumpăra avioane, tunuri și materiale trebuitoare pentru războiu, totuși condițiile acestei vânzări sunt foarte stricte. De pildă: Niciun cetățean american nu are voie să călătorească cu vapoarele statelor care sunt în războiu. Apoi, vapoarelor americane li se interzice să intre în porturile țărilor în războiu. Se interzic credite date acestor state.

Această știre a fost foarte bine primită atât în Anglia, în Franța, cât și în Canada, și în celelalte țări prietene Americii și politicii ei, care cred că astfel se va putea grăbi războiul în favoarea aliaților.

De pe frontul de apus nu se comunică nimic nou important. Aproape zilnic se înregistrează mici ciocniri între patrulare militare dar lupte sângeroase nu se produc. Totuși se vorbește foarte mult de o puternică ofensivă a germanilor pe acest front. Însă pe mare, germanii nu prețetă să continue lupta cu furie, tornilând și vânând vapoarele de războiu și cele comerciale englezești, precum și avioanele, spunând că cel mai mare și singurul dușman al Germaniei este Anglia.

Banca de credit a meseriașilor a hotărât să înzestreze pe meseriași români cu unelte de lucru. Pentru acest scop au cerut dela președinții Camerelor de muncă din țară, să recomande pe meseriași români care merită să fie înzestrați cu unelte.

Un submarin german a intrat ne sesimțite într'un port englez în timpul nopții și a torpilat două vase englezești. Una dintre ele

s'a scufundat iar cealaltă a suferit stricăciuni numai. După această ispravă, submarinul a dispărut nevăzut.

Un ziar străin comunică informațiunea că submarinele germane sunt prevăzute cu torpile mag-

netice din pricina cărora aceste torpile nimeresc totdeauna ținta.

Cancelarul Hitler a declarat reprezentanților Slovaciei că Germania va împlini cererea Slovaciei de a da înapoi teritoriile ocupate dela statul cehoslovac de către polonezi.

SCOALĂ - TE!

Pentru mulți creștini, creștinătatea și-a pierdut sarea. Pentru un mare număr de creștini, creștinismul este un cântec de leagăn al sufletului, un cântec de speranță al cărui viitor este arătat în cele mai limpezi culori ale unei zile ce nu va avea sfârșit. Pentru ei, a fi creștin, înseamnă să între odată în cer. Nimic mai mult. Credința creștină arătată în Evangheliile are cu totul altă înfățișare. O vom reda mai jos în 3 articole:

1. **Ușa a bucuriei:** toate darurile Domnului curg spre mine, promisiunile și faptele împlinite. Eu le apuc. Aceasta e dragostea divină, răbdarea Sa și îndurarea Sa; iertarea și mântuirea; este darul Duhului sfânt, prezența Păstorului; este Pâinea vieții și Apa vie, moștenirea asigurată pentru oricine crede, a vieții veșnice. Este harul Domnului, trebuința de a iubi și de a fi iubit. Acesta e primul articol al credinței.

2. **Poarta îngustă.** Evanghelia mea îmi dă apoi legea lepădării de sine, care e legea libertății și a puterii sufletului. Ii aparții Domnului: tu nu mai poți fi sclavul oamenilor sau prizonierul bunurilor tale. Fericiți cei săraci! Să nu vă înșelați: nu putem servi si lui Dumnezeu și lui Mamona. Eliberează-te de firea ta veche, războinică și crudă. Fii liniștit, curat și stăpân pe pornirile tale. Fii simplu și drept și nu căuta să plăci oamenilor. Sfintenia e libertatea. Pentru ca să nu fii slugă la nimeni și la nimic, predă-te Domnului pe deplin, pentru ca să îndeplinești voia Lui numai: legea crucii.

3. **Calea îngustă.** Vieța este o îndeplinire a unui plan. A trăi este a construi, a împlini o hotărâre. Vieța ta iat-o: să trăiești, ca un copil, sub privirea Domnului

și să lucrezi împreună cu El. Să iei parte la vieța și lucrarea lui Dumnezeu. Să trăiești frățeste cu ceilalți oameni, cu toți ceilalți. Atât cât atârână de tine, împlinește legea frățietății. Eu îți spun: bagă de seamă, căci azi trăim într'o lume supusă legii războiului. Împlinește-ți dar vieța; puterea care te va ajuta este darul din inima ta, dragostea divină, îndurarea lui Hristos și spiritul crucii.

Deci, vieța creștină este vieța eroică la gradul cel mai înalt. De asta trebuie să ne convingem și să ieșim din nepăsare, moliciune, cum iese un înviat din mormântul său.

Este Hristos speranța ta?

Precum trece timpul, povara vieții devine mai grea și sufletul trebuie să cugete la cele viitoare și veșnice. Să fii fără Hristos înseamnă să nu ai speranță, să nu ai Dumnezeu, să trăiești în cea mai de jos stare. (Efes. 2:12—13).

Creștinul, sau acel care a primit darul lui Dumnezeu, pe Isus Hristos ca Mântuitorul său (Ioan 3:16), e unit pe vecie cu El printr'o legătură ce nu se poate distruge. Creștinul este susținut în toate de o speranță vie și binecuvântată. Această speranță nu este moartea, nici începutul mileniului, nici sfârșitul lumii sau judecata generală. Speranța unui creștin nu se razimă pe lucrurile profetite în Apocalipsă, nici în deslegarea sigilelor sau în sunetele trimbițelor. Nici în venirea vajurilor asupra pământului care trebuie să treacă după voia Domnului. Nu, nu spre aceste lucruri are creștinul îndreptată speranța sa, ci spre Acel care este adevărata noastră speranță, spre Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Acest Isus este Acel ce trebuie să vină ca să ne ia la El, ca acolo unde va fi El să fim și noi. Ce bucurie nemăsurată ne procură El, Speranța noastră! N. ONCU

DIN LUMEA RELIGIOASA

ARHIEPISCOPUL DE CANTERBURY, împreună cu alți câțiva mari conducători religioși din Anglia, au publicat în comun o declarație având ca titlu: datorită creștinului, ca cetățean în timp de război. Declarația începe prin a spune că în războiul de față, interesele morale și spirituale cele mai de valoare, sunt în joc și că e vorba de a combate prin forță o politică de forță. Declarația conține definiția următoare părerilor particulare, că un creștin pe timp de război are nevoie de: *rugăciune și o inimă plină de milă.*

IN BISERICA din Ciadrlunga, jud. Tighina, a avut loc la 15 Oct. un frumos botez cu 11 suflute, îndeplinit de către fr. C. Ivancev, păstorul bisericii. După botez s'a împărțit Cina Domnului. După masă s'a ținut programul tineretului, împodobit cu poezii și cântări. Din Cuvântul Domnului au servit fr. Goncearenco A., P. Culev și C. Ivancev, din Psalmul 31:23.

CU PRILEJUL VIZITEI fraților N. Oncu, G. Luluș și Moț, în biserica din Ciceir, frații au avut o deosebită bucurie, în 22 Oct. S'a ținut și binecuvântarea unui nou născut de către fr. Oncu.

INMORMANTARE IN SANICOLAU-MIC, jud. Arad. A trecut la cele veșnice fr. Onca Vasile, la vârsta de 62 ani. Serviciul înmormântării a fost oficiat în 16 Oct. de fr. N. Oncu, ajutat de fr. M. Iovin, I. Cimpoies, M. Muntean și frații Popovici tatăl și fiul din Firiteaz. A fost de față un mare număr de ascultători. Dumnezeu să binecuvinteze Cuvântul Său vestit și cu această ocazie.

DUPA ANUARUL bisericilor americane, numărul membrilor organizațiilor creștine în Statele Unite, a crescut aproape cu un milion în cursul anului trecut.

BISERICA colcozurilor în Rusia, Președintele organizației celor Fără Dumnezeu, Jaroslavsky, într'un jurnal, scrie că „biserică în Rusia se prezintă azi sub o nouă înfățișare... separată de Stat cu o nouă bază socială, aceea a colcozurilor”. Colcozurile sunt cooperative agricole de stat. Ca încheiere, președintele scrie că: „E adevărat că milioane de oameni cred încă, că fără voia lui Dumnezeu nu va cădea niciun fir de păr din capul oamenilor și că toate sunt în mâna lui Dumnezeu”.

A TRECUT LA CELE DE VECI fr. St. Toma din Sighișoara. Actul înmormântării s'a ținut de către fr. Flueraș, ajutat de surorile Goropenco și M. Andrei. La mormânt a vorbit fr. Miller. În urma fratelui rămân 6 orfani. Domnul să mângâie pe cei îndurerați.

LA ALBA-IULIA, Sora E. Truța, însoțită de fr. Flueraș și de sora M. Flueraș au fost primiți cu bucurie la Alba-Iulia, unde s'a ținut un frumos serviciu divin. Au vorbit fr. Boșorogan, păstorul bisericii, sora E. Truța și sora M. Flueraș despre jertfa femeilor sfinte din Noul Testament. A cântat corul condus de fr. Boșorogan.

O ZI DE BUCURIE a avut biserica din Sighișoara cu ocazia vizitei sorei E. Truța, care a vorbit despre lucrul femeilor în slujba Domnului. O mare mulțime a ascultat cu sete Vestea Bună.

FR. FLUERAȘ, împreună cu sora E. Truța și M. Flueraș au ținut la Mediaș o seară de evanghelizare. Sora a vorbit despre progresul Evangheliei în diferitele părți ale pământului.

În seara a doua au luat parte și frații maghiari, împreună cu fr. Dénes F. absolvent al Seminarului și lucrător al bisericii fr. maghiari. A vorbit sora Truța fiind tradusă de fr. Dénes.

FRAȚII DIN TIUR au avut o zi de înălțare sufletească cu prilejul venirii sorei Truța în mijlocul lor. Sora a servit din Cuvântul Domnului, precum și fr. Flueraș. A cântat corul din loc, condus de fr. Micloș.

DOUA PUBLICAȚII sovietice contra religiei: Calendar antireligios și Călăuza antireligioasă. Aceste publicații mărturisesc eforturile enorme ale Sovietelor de a perfecționa lupta antireligioasă. Asociația celor Fără Dumnezeu caută să aprofundeze această luptă, prin toate mijloacele.

„Pământul acesta va trece, dar cavintele Mele nu vor trece”!

BISERICA DIN VIȘOARA s'a bucurat la un serviciu religios la care au luat parte fr. Flueraș și sora Flueraș care au vorbit din Cuvântul lui Dumnezeu. Corul, condus de fr. Tiurean a împodobit serviciul cu cântări înălțătoare.

FRAȚIE. STEPANENCO, Flueraș, Iosivescu și sora M. Flueraș au vizitat pe frații din Ohaba, jud. T. Mică, ținând o zi de evanghelizare și aducând bucurie fraților. Corul a cântat laudă Domnului, condus de fr. Marin.

Comandați:

Toate leacurile la îndemână

30 lei bucata

Ascultarea deplină

Metoda lui Dumnezeu de a-și aduce la îndeplinire planurile Sale este foarte importantă, mai ales pentru noi azi, care cerem mereu intervenția lui Dumnezeu în viața noastră de toate zilele.

Într-o zi Avraam porni la drum. Acest credincios printre șefii de triburi, dovedea că Dumnezeu îl cheamă din sânul necunoscutului și că el nu are decât un singur lucru de făcut: acela a se cufunda în deșert și undeva, într'un loc unde-i va arăta Dumnezeu să se oprească, să-și așeze avutul și să ceară dela soția sa un fiu; căci Dumnezeu nu-i cere alt lucru decât să dea naștere unui popor. Acesta va fi un popor numeros care va onora pe Dumnezeu și va fi servul Său pe pământ.

Mulțimea porni la drum; și fiecare pas pe care-l făcea spre acea țară visată, o făcea ca să pună acest vis în realitate. Dumnezeu care le era prieten, mergea cu ei prin văile periculoase, spre țara făgăduită. El și ascultarea lui Avraam au înfăptuit marea lucrare. Cine a fost creatorul acestui popor unic și a tot ce a ieșit

din sânul lor? A fost Avraam? A fost Dumnezeu? Nici unul, nici celălalt, Nici unul fără celălalt. Avraam porni la drum, se ținu în drumul său de ascultare, drum drept și curat, și Dumnezeu făcu restul. Avraam n'a văzut nimic din marea promisiune, numai pe Isaac. Dar Isaac nu era decât un om și Dumnezeu a promis un popor, o rasă, o lume! El nu avea încă decât un fiu. Atât de puțin, totuși destul.

Nu găsim în atitudinea lui Avraam umilintă și credință? Nu putem înțelege că noi trebuie numai să credem și să ascultăm și celelalte sunt ale Domnului? Nu cu ajutorul copiilor Lui răscumpărați lățește El hotarele Impărăției veșnice? Nu spune El: „Căutați întâi Impărăția lui Dumnezeu și toate celelalte vi se vor da pe deasupra”? Dece să alergăm, dece să ne îngrijorăm și dece să ne sbuciumăm ca și când toate ar atârna de noi? Avem un singur lucru de făcut și e atât de ușor: să ascultăm, pe deplin încredințați că El va desăvârși lucrarea noastră slabă!

FAPTE, PILDE și IDEI

Și să nu spuneți...

Și să nu spuneți: „Pierdut în mulțimea de oameni cu nu sunt nimic, cu nu pot nimic”.

Căci din carbunele negru, extras din inima pământului, omul a reușit să producă lumină.

Din puterile noastre slabe, Dumnezeu poate face să răsară puteri mari. Din sărăcia noastră, Dumnezeu poate îmbogăți o lume întreagă.

„Spirit de predare și de jertfă, Spirit al lui Hristos, ridică-mă mai sus de mine inspiră-mă și mă sfințește ca să lucrez azi cu mai multă credință, cu mai multă ardoare ca ieri, ca să neaflu în această lume sărmană, plecată spre pierzare, puțină iubire creștinească, puțin curaj încrezător și o rază de speranță divină”.

Este vreo schimbare?

Un călător care a vizitat la începutul secolului nostru insulele Haway, a întrebat pe regele Kamehameha al V-lea: „Spuneți-mi sincer, nu credeți că situația s-a înrăutățit de când au venit aici misionarii?” — „Judecați singuri”, a răspuns regele. „De când stați cu mine de vorbă, ați călcat de trei ori legea veche, „tabu”. Ați venit până la mine, până când atunci trebuia să vă prosterneți la pământ, ori ați fi fost omorât înainte de a-mi vedea fața. Apoi ați trecut peste umbra mea, iar în momentul de față stați alături de mine. Altădată, oricare dintre aceste fapte ar fi fost deajuns să fiți omorât pe loc”.

A făcut spiritul Creștinismul schimbare, sau nu?

Pentru întristații vieții

Sunt taine în fața cărora trebuie să păstrăm tăcere. Sunt dureri pe care nu le înțelegem dar pe care trebuie să le primim. Sunt întristări pe care trebuie să le primim măcar că nu zărim în dosul lor încă nicio rază de lumină ci numai o adâncime neagră. Vin astfel de clipe, ceasuri, zile, în viață când nu înțelegem rostul durerilor și nenorocirilor care ne ajung. Dar să facem un singur lucru. Să ne adâncim în dragostea lui Isus. El le știe toate. Atunci explicația la toate lucrurile neînțelese până atunci, va veni într-o zi. Într-o zi, Domnul ne va descoperi voia Sa. Tot ce n'am înțeles, tot noianul de suferințe și încercări se vor explica și toate îndoilele noastre vor pieri, lăsând ca înțelepciunea divină să strălucească în lumina sa curată. Într-o zi vom ști, vom înțelege, vom vedea. Dar până în ziua aceea, răbdare și o așteptare sfântă în priveghiere și rugăciune, căci toate lucrurile lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.

O mamă ambițioasă

Într-o esăă bocească o fată tânără era pe moarte. Inima mamei era zdrobită și ea striga în disperarea ei: „Doamne, scapă-mi copilul!” Fata se întoarse către mamă-sa și-i zise: „Dragă mamă, acum e prea târziu. Ambiția ta a fost ea să mă vezi strălucind într-o societate înaltă. Niciodată nu mi-ai citit Biblia și nu mi-ai vorbit de Mântuitorul și iată acum mor nemântuită”.

O, mamă creștină, să nu ai tu altă ambiție în viață pentru copiii tăi, decât să-i vezi la picioarele Domnului nostru! Atunci zilele bătrâneții tale vor fi senine și vei putea pleca în pace la locul tău, bucurându-te că ai lăsat lumii arzând în urma ta și nu muci fumegând ori tăclie stinsă!

Adio, lumină!

Ambrosie, vestitul arhiepiscop al Milanului care a murit în anul 377, povestește următoarea întâmplare: „Theotyn, — care ar fi fost numit de fizician al său, dacă s'ar fi lăsat de beție și de viața-i stricată, — era așa de disperat din cauza păcatului său, ca și când și-ar fi pierdut ochii, când spunea: Adio lumină, prietena mea! dar eu trebuie să-mi găsesc plăcerea în acest păcat. Eu trebuie să beau, până-mi voi bea și ochii; și adio lumină și toate!”

Nu spune Domnul: „Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l...”? Dacă paharul cu beutură te duce la pierzare, aruncă-l și primește mântuirea.

Pasărea neagră

Există o pasăre mare, neagră care se hrănește cu scoici pe care le scoate din apă sau le ia de pe marginea apelor. Dar neputând scoate scoica din carapacea-i de piatră, pasărea o ia în ghiare și o duce sus pe stâncă. Acolo o lovește de stâncă și o sparge și apoi scoate micul animal și-l mănâncă.

Tot așa face Diavolul cu omul. Il ridică pe înălțimea ametoitoare a plăcerilor lumesti pentruca de acolo să-l arunce jos în adâncimile desnădejdiei. Astfel îi poate lua sufletul în stăpânire (1 Petru 5:8).

Să-l cercetezi

George Chesterman întâlnește pe H. Dyer în fața unei înspăimântătoare temnițe din Spania. „De unde vii”, îl întreabă el. „Am vizitat pe un frate întemnițat. Drept să spun, că până acum n'am înțeles ce înseamnă să cercetezi pe Domnul în închisoare”.

A mângăia pe cei întristați, a pune balsam pe rana sângărândă a unei inimi desnădăjduite, iată datoria ta divină! Aici vei întâlni pe Hristos cu siguranță.

Farmecul unui om

Profesorul Hengstenberg din Berlin, era pe patul morții. Câțiva membri din biserică sa, stăteau la capătul său. Unul dintre ei îl întreabă dacă a iertat din toată inima acelor care i-au cauzat dureri în cursul vieții lui.

— Eu nu cunosc pe nimeni, răspunde el încet, căruia să am să-i iert ceva. Eu sunt recunoscător tuturor acelor care prin criticile sau muștrările lor m-au împins la veghiere și rugăciune.

Iar celebrul chirurg protestant, francez, Ambroise Paré, care a fost adesea prada isbucnirilor răutăcioase ale doctorilor dela Facultatea din Paris, geloși de renumele lui, încă pe când nici nu posedă diplome primite din Școală, a fost însemnat prin spiritul său pașnic și înțelegător. Când îngrija un rănit, el îl părăsea cu cuvintele: Eu te-am pansat; Dumnezeu însă, să te vindece! Și bunătatea și blândețea sa erau cunoscute de toți.

Temelia nesguduită

Doă fete din Tokio, Japonia povesteau despre marea nenorocire ce a căzut asupra orașului lor. Una era păgână iar celalaltă creștină. Era vorba de marele cutremur din 1921. Una dintre ele se duse cu părinții la templul budhist, unde o mare mulțime disperată și tăcută trecea prin fața idoloilor: „Părinții mei au privit la dumnezeii noștri și s'au înfiorat de durere”, zicea una dintre ele. Celalaltă fetiță a luat parte la o adunare, condusă de un misionar creștin și zise: „Părinții mei au privit la Dumnezeul adevărat și au început să cânte”. Misionarul a citit capitolul 12 din epistola către Evrei și a accentuat ultimele 5 versete, care au un înțeles adânc și potrivit pentru acea împrejurare: Eu voi arde încăodată nu numai pământul dar și cerul. Aceste cuvinte: încăodată, arată transformarea tuturor lucrurilor pentru a rămâne numai ce nu se poate distruge: credința nestrămutată în Dumnezeu care ne va duce în cetatea veșnică a Lui.

Și copila care a ascultat aceste cuvinte, a zis mai departe: „După aceea, frații noștri s'au apucat cu mult curaj să-și refacă locuințele lor, împrăștiind voioșie tuturor cu care veneau în contact.

Cântați!

Căci cântarea sfântă aduce bucurie și alinare sufletelor oboșite
Avem Cântările Sionului
cu 60 și 70 lei bucata. Dela 10
bucăți în sus, dăm 10% rabat.